

dog vedtage, at der, henholdsvis for Beboelseslejligheder og Forretningslokaler, i Tiden indtil 1. Juli 1923 ikke maa finde Lejeforhøjelse Sted. Man har derigennem ment at sikre sig mod, at eventuelle Forhold, opstaaet mellem Ejere og Lejere i en Kommune under den hidtil gældende Huslejelovgivning, skulde kunne udløse sig i ubillige Lejeforhøjelser, naar det ikke skønnes, at Boligforholdene ligger paa en saadan Maade i Kommunen, at Opretholdelsen af Nævnene er nødvendig.

I Lovforslagets § 3 er det foreslaaet, at for saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeren bestemme, at disse Personer i forsørgelsesretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune. Det er en Bestemmelse, som det er nødvendigt at træffe, ikke mindst under Hensyn til, at Københavns Kommune har maattet flytte husvilde ud i andre Kommuner, i hvilke den ejer Ejendomme. Der har for Ministeriet været fremført Ønske om, at den hvilende Tilstand i forsørgelsesretlig Henseende, som følger med en saadan Overflytning af husvilde til en anden Kommune, ogsaa skulde være gældende med Hensyn til Valgret og Skattepligt. Ønske om en saadan Tilføjelse har været fremsat af Københavns Magistrat overfor Indenrigsministeriet, men paa et saa sent Tidspunkt, under Forhandlingerne om Lovforslaget i det høje Folketing, at det ikke var muligt at tage endelig Stilling til disse Spørgsmaal, hvis Konsekvenser ikke er umiddelbart overskuelige. Men maaske er det Spørgsmaal, som i dette høje Ting kunde tages op til endelig Overvejelse.

Jeg skal sluttelig bemærke, at i Henhold til den vedtagne Tilføjelse til Boliglovgivningen, som jeg havde den Ære at gennemføre i den høje Rigsdag for ret nylig, blev de til det foreliggende Lovforslag svarende Bestemmelser i den hidtil gældende Boliglovgivning forlænget for Tiden indtil den 1. Maj 1922, og det vilde derfor være i meget høj Grad ønskeligt, om Behandlingen i dette høje Ting af det foreliggende Lovforslag kunde afsluttes saa

betids, at Loven kunde være stadfæstet og træde i Kraft fra 1. Maj 1922. Men i denne Sammenhæng vil jeg gerne nævne, at de ved denne Lov hjemlede nye Bestemmelser i Henhold til Lovforslagets § 4 skal finde Anvendelse, naar vedkommende retstiftende Kendsgerning er indtraadt den 5. April 1922 eller senere, og under de her omhandlede retstiftende Kendsgerninger nævnes ogsaa Opsigelser, Overenskomst om Lejeforhøjelse, Ejeres Begæring om Forhøjelse eller nyt Lejemaalets Indgaaelse. Jeg henstiller til det høje Ting at tage dette Spørgsmaal op til nøje Overvejelse, idet det dog mulig vilde være det heldigste, om Datoen 5. April ændredes til Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til den hurtigst mulige Behandling.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Dagsordenen for Tingets næste Møde, der afholdes i Morgen Kl. 1½, er følgende:

1) *Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1919—20.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om kommunale Loves Gyldighed i de sønderjydske Landsdele.

3) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.

Mødet hævet Kl. 4³⁰.